

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

Ко - пав, ко - пав кри - ни - чень - ку у виш -
не - во - му са - ду. Чи не ви - йде дів - чи -
нонь - ка ра - но вран - ці по во - ду.

Копав, копав криниченьку
у вишневому саду.
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду?

Двічі

Просив, просив відеречко,
Вона йому не дала,
Дарив, дарив їй колечко,
Вона його не взяла.

Двічі

Вийшла, вийшла дівчинонька
Рано-вранці воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать.

Двічі

— Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе огорчив, —
Що я вчора, ізвечора
Кращу тебе полюбив.

Двічі

Вона зростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба.

Двічі